

AMU = DAMU + FAMU + HAMU

POSUDEK OPONENTA

písemné vysokoškolské kvalifikační práce

Program: Magisterský
Obor: Nonverbální divadlo
Student: KUKUCZKOVÁ Anna
Název práce: Vnitřní procesy herce
Vedoucí písemné práce: Mgr. SOPROVÁ Jana
Oponent písemné práce: prof. HYVNAR Jan

Klasifikace

	A	B	C	D	E	F
Volba tématu	x					
Formulace cílů práce		x				
Volba metodiky zpracování		x				
Splnění cílů práce	x					
Obsah práce		x				
Práce s prameny a zdroji informací (citace, odkazy a poznámky)		x				
Struktura a formální úprava práce	x					
Stylistická úroveň textu a přesvědčivost argumentace	x					
Jazyková úroveň textu (gramatika, pravopis)	x					
Aktuálnost a odborný přínos práce		x				

AMU = DAMU + FAMU + HAMU

Text posudku

(vyjádřete se k jednotlivým položkám v tabulce, případně připojte další komentáře k textu)

Volba tématu byla způsobena zjevnou zvědavostí diplomantky, která chce vědět „co to dělá“ a cíl, myslím splnila. Určité a další možnosti jsou v metodice a práce s prameny. Jinak je přesvědčivá.

Diplomová práce Anny Kukuczkové s názvem *Vnitřní procesy herce* má dvě základní části : *Pojmy a Mé myšlenky*. V první si chtěla diplomantka pro vlastní potřebu popsat a vyjasnit povahu některých termínů vztahujících se k tématu diplomové práce. Přitom tu nejde o tradiční pojetí a chápání slovníku, ale o to, aby si sama jen „nadhodila“ nebo, když použiju výtvarný termín tak „načrtla“, některé dílčí otázky. Ano, její práce je založena na inspirativních otázkách a nikoli na teoretických popisech daných termínů. Otázkami jsou tak uvozeny termíny jako: co je to „vnitřní pozorovatel“ nebo „vnitřní monolog“, „bytí a existence na jevišti“, „herecké řemeslo“, „psychická a fyzická energie“ apod. Ve druhé části pak ve stejném duchu pokračuje úvahami o energii, zkoušení a předvádění vlastního výkonu a zmíní se také o vlastních inscenacích, tj. *O tom se nemluví* a *Kukačka*. Prostě herectví je jí se vším všudy velikou otázkou. A to velice oceňuji.

Z názvu a poté i z obsahu vyplývá, že Kukuczková se dotýká základních otázek umění a teorie herectví. Jako historik nebo teoretik herectví jsem měl občas nutkání doporučovat jména a díla těch, kteří se těmito „základními otázkami“ zabývali už od antiky, přes Shakespeara v *Hamletovi*, nebo D. Diderota, až k Stanislavskému nebo M. Čechovovi. Musel jsem se ale zkrátit, protože Kukuczková napsala svou práci na základě reflexe vlastní tvorby, zkoušek i představení. Nejen zkrátit, ale nechat se čím dál více unášet její upřímností a jednoduchostí, tím neustále opakovaným začínáním znovu a znovu od nuly. Pro umění je to zásadní, neboť tu pokrok je něčím jiným než jak jej běžně chápeme. Pokrokem je tu znovu, znovu a ještě aspoň jednou. Tak reflektovali svou tvorbu Stanislavskij nebo M. Čechov. Bohužel, znám mnoho herců nebo režisérů, kteří buď vůbec neusilují o podobný „hermeneutický kruh“ vlastní tvorby nebo jím jde jen o pokrok od malých rolí k velkým atd.

Diplomová práce Kukuczkové i její tvorba – viděl jsem její inscenaci *O tom se nemluví* a rád se podívám i na *Kukačku* - je pro mne upřímným „začínáním znovu“ a odtud pramení i mé kladné hodnocení. Neznamená to, že její tvrzení nevyvolávají ve mně další otázky a možná i pochybnosti. Uvedu jen pár pro ilustraci. Například „racionální herec“ – tvorba pod kontrolou, „emocionální herec“ – nechá na sebe působit postavu. Není to zjednodušující? Nebo její termín „kontrolora“ se mi zdá příliš technický. Spíše ten „pozorovatel“, ale kam se i ten poděl na osmém představení, kdy Kukuczková hrála v plné rovnováze (s.31)? Zavtipkuji si: nejdříve tu byl „kontrolor“, pak se změnil na „pozorovatele“ a ten pak na kohosi, kdo slastně prožívá rovnováhu svého „rozšířeného vědomí? Trochu pochyb mám i nad kapitolkami o „bytí nebo existenci na jevišti“. Má to být určité souznění já a postavy nebo dokonce „čiré bytí v přítomnosti“ (s.20). Proč pochyby? O tom bytí a existenci, zvláště

AMU = DAMU + FAMU + HAMU

o tezi "bytí sebou" a „nic nehrát" se vytvořilo spousta falešných stereotypů a ideologií. Souvisí to s tím, že se neuznává či narušuje základní antropologická podvojnost člověka – a herce zvláště – u které vždy „jsem ve světě" a současně „mám svět k dispozici". Žiji a hraji na jevišti.

A ještě pár poznámek na závěr. Potřebuje pantomima hlubinnou psychologii? Milá kolegyně, záleží na dvou věcech: jaký typ postavy hrajete a jak pojmáte pantomimu. Ve vaší inscenaci *O tom se nemluví* hlubinná psychologie byla, ale až budete hrát Kolombínu, asi tam nebude. Je vidět, že fandíte pantomimě, protože jak s nadšením tvrdíte, je to živel bez pravidel. A taky: mim podle vás musí být dobrým hercem a herec nemusí být dobrým mimem. Možná, ale pochybnosti mám. Co ale na vaší práci také oceňuji, jsou úvahy o profesionalitě, kterou kladete hodně vysoko a tím se dotýkáte problematiky herecké etiky. A nakonec: do budoucnosti byste měla více reflektovat a psát o zkouškách. Líbilo se mi tyto pasáže a jen houšť! I s krásnými metaforami, že herec je „ubytovna pro postavy" nebo že energie vysílané k partnerům jsou jako „chobotnice s chapadly".

Práci Anny Kukuczkové doporučuji k obhajobě.

Otázky k obhajobě

1. Znáte ještě další herecké metody kromě těch, které uvádíte?
2. Jak byste lépe vyjádřila svou představu „herecké schizofrénie"?
3. Jak vzniká ve vašem představení příběh?

Celkové hodnocení

Práci k obhajobě: doporučuji¹
Navrhuji hodnocení: A

Datum: 14.09.2017

.....prof. Jan Hyvnar.....
JMÉNO a podpis oponenta